

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320206911
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1320206911.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s. (predtým Poštová banka, a.s.), Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému 1/: Distrib Capital, s.r.o., Potočná 8204/19, 831 06 Bratislava, IČO: 36 705 691, žalovanému 2/: R.. W. M., I. XX.XX.XXXX, B. XXX/X, XXX XX G., žalovanému 3/: R.. F. M., I. XX.XX.XXXX, B. XXX/X, XXX XX G., o návrhu na nariadenie zabezpečovacích opatrení voči žalovanému 1/, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/145/2020-680 zo dňa 2. júla 2021 a o odvolaní žalovaného 1/proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/145/2020-561 zo dňa 9. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/145/2020-680 zo dňa 2. júla 2021 mení tak, že návrh žalobcu na zriadenie sudcovského záložného práva formou zabezpečovacieho opatrenia na hnutelné veci, nachádzajúce sa v prevádzke žalovaného 1/, v celom rozsahu zamieťa.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/145/2020-561 zo dňa 9. júna 2021 mení tak, že návrh žalobcu na zriadenie sudcovského záložného práva formou zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľné veci, vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným Ú. G., katastrálny odbor, okres G., obec K. I. B., k.ú. K., v celom rozsahu zamieťa.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 2. júla 2021 súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) zriadil k hnutelným veciam, bližšie špecifikovaným v uznesení, nachádzajúcim sa v prevádzke žalovaného 1/ B. N. na F. X. Y. X, K.Č. I. B., vrátane ich jednotlivých častí, súčastí a príslušenstva (vrátane tých, ktoré sa stanú jeho súčasťami, alebo príslušenstvom neskôr za trvania sudcovského záložného práva, a to aj po ich oddelení) záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX zo dňa 11.09.2018 v znení jej dodatkov, vo výške 1.976.427,49 EUR s príslušenstvom. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 343 ods. 1, 2 a 3, § 344, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil existenciou zmluvného vzťahu. Žalovaný 1/ je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie K.R.. V súvislosti s týmto nehnuteľným majetkom žalobca zistil, že aktuálne je vedené na príslušnom okresnom úrade konanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností pod č. O.-XXXX/XXXX. Žalobca mal za to, že výkon exekúcie na majetok žalovaného za účelom uspokojenia jeho pohľadávky je preukázateľne ohrozený, je dôvodná hrozba zbavovania sa majetku žalovaným 1/, preukázaná daným konaním o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Na hnutelné veci, aktuálne viazne záložné právo v prospech Ministerstva

školy, vedy a výskumu a športu Slovenskej republiky, z titulu Zmluvy o poskytnutí NFP. Hnuteľné veci žalovaný 1/ nadobudol práve z úverových prostriedkov - z preklenovacieho úveru. Úverová pohľadávka je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve ručiteľom - žalovaní 2/ - 3/. Na tieto nehnuteľnosti žalobca oznámil výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe, cena nehnuteľnosti bola ocenená vo výške 240.000 EUR.

3. Súd preskúmal žalobu, návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj listinné dôkazy doručené spolu s návrhom. Na základe obsahu žaloby a predmetných listín súd zistil, že žalobca v konaní vo veci samej žiada od žalovaných 1/ až 3/ zaplatať splatnej pohľadávky v sume 1.976.427,49 EUR s príslušenstvom titulom Zmluvy o úvere, (ktorou bol žalovanému 1/ poskytnutý strednodobý preklenovací úver), Dohody o ručení č. 063/18/120387/E/002 a z Dohody o ručení č. 063/18/120387/E/001 všetky zo dňa 11.09.2018, pričom pohľadávka, napriek tomu že sa dňa 31.03.2020 stala splatnou, nebola žalovaným 1/ uhradená. Návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa žalobca domáha zriadenia záložného práva k označeným hnuteľným veciam vo vlastníctve žalovaného 1/. Podľa názoru súdu skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie žalovaného 1/, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty majetku, ktoré možno výkonom rozhodnutia postihnúť. Nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne.

4. Po preskúmaní návrhu žalobcu súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil existenciu svojho práva vyplývajúceho zo vzájomného zmluvného vzťahu so žalovaným 1/. Ďalej súd skúmal, či bola v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčená dôvodná obava, že výkon exekúcie bude ohrozený. V tomto prípade sa súd zaoberal otázkou, či v správaní žalovaného 1/ bolo možné konštatovať prinajmenšom snahu o vykonanie úkonov, ktorými by mohlo dôjsť k ohrozeniu uspokojenia pohľadávky žalobcu po právoplatnom skončení konania vo veci samej. Žalobca osvedčoval existenciu obavy z ohrozenia exekúcie poukazom na vkladové konanie vedené pod č. O. - XXXX/XXXX. Uvedená skutočnosť bola zohľadnená v uznesení súdu sp. zn. 26Cb/145/2020-561 zo dňa 09.06.2021. V uznesení sa súd zaoberal aj posúdením proporcionality zabezpečovacieho opatrenia. V posudzovanom návrhu zo dňa 11.06.2021 možno rovnako konštatovať, že je daná aj proporcionálna a vydaním uvedeného zabezpečovacieho opatrenia na hnuteľné veci, nedochádza k nepomeru s ohľadom na výšku pohľadávky žalobcu. Úver bol poskytnutý na obstaranie technologického zariadenia a s veľkou pravdepodobnosťou na zabezpečenie kúpy uvedených hnuteľných vecí. Treba uviesť, že na nehnuteľnom a hnuteľnom majetku žalovaného 1/ viazne zmluvné záložné právo zriadené v prospech iného veriteľa, čo bude mať podstatný vplyv na rozsah uspokojenia splatnej pohľadávky žalobcu, keďže v zmysle ustanovenia § 151k zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) pre uspokojenie záložných práv je rozhodujúce poradie ich registrácie v príslušnom registri záložných práv, t.j. prednosť majú záložné práva registrované ako prvé v poradí. V konaní bol naplnený predpoklad na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to existencia potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Je možné skonštatovať, že boli splnené zákonné podmienky, súd návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania spojených s rozhodovaním o uložení zabezpečovacieho opatrenia rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý uviedol, že podáva v zákonnej lehote voči uzneseniu v celom rozsahu odvolanie, ktorým žiada odvolací súd, aby rozhodnutie zmenil, alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie podáva žalovaný 1/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP. Žalovaný 1/ má za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho zriadením predmetného zabezpečovacieho opatrenia dochádza k nelegitímnemu zásahu do majetkových práv žalovaného 1/. Je presvedčený, že za daného skutkového stavu a s prihliadnutím na skutočnosti tvrdené žalobcom nedochádza k naplneniu procesných predpokladov pre zriadenie (sudcovského) záložného práva. Súd prvej inštancie opomenul resp. nedostatočne prihliadol na skutočnosti svedčiace pre záver, že nie je naplnená podmienka spočívajúca v tom, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Uznesenie vydané na podklade návrhu žalobcu tak vníma žalovaný 1/ za arbitrárne, nesprávne a vykazujúce znaky šikanózneho výkonu práva. Podľa jeho názoru uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobca dostatočne nepreukázal, že mu hrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia, že toto nebezpečenstvo je reálne a najmä, že nebezpečenstvo hrozí bezprostredne. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 10. odôvodnenia svojho rozhodnutia, a považuje ho za nesprávny, nelegitímny a vychádzajúci z

nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto kontexte zdôrazňuje, že jeho kroky neosvedčujú obavu z celkového ohrozenia exekúcie, keďže žalobca disponuje jednak viacerými právnymi prostriedkami ním požadovaného zabezpečenia úverovej pohľadávky a jednak v dôsledku toho, že žalovaný 1/ je prosperujúcou obchodnou spoločnosťou disponujúcou majetkom z ktorého by mohla byť napr. úverová pohľadávka uspokojená. Žalobca tak žiadnym spôsobom neosvedčil, že by žalovaný 1/ nedisponoval žiadnym iným majetkom, prípadne inými majetkovými právami, ktorých hodnota by na uspokojenie jeho pohľadávky nepostačovala, a preto podľa jeho názoru žalobca neosvedčil existenciu obavy z ohrozenia exekúcie (ak by mi bola jeho pohľadávka právoplatne priznaná). Odhliadnuc od uvedeného, nemožno pripisovať na ťarchu žalovaného 1/ tú skutočnosť, že úverová pohľadávka je podľa názoru žalobcu nedostatočne zabezpečená. Je to práve žalobca, ktorý je zodpovedný za to, aby bola jeho pohľadávka dostatočným spôsobom zabezpečená. Inak povedané, žalobca je ten subjekt, ktorý určuje podmienky zabezpečenia svojej pohľadávky a to tak vo vzťahu k výške zabezpečenia či samotnému spôsobu zabezpečenia. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 16Co/71/2018. S prihliadnutím na uvedené a v premietnutí do daného skutkového stavu má za to, že skutočnosť, že prebieha vkladové konanie vedené pod č. O. - XXXX/XXXX (ktoré je v podstate dôvodom pre zriadenie tohto zabezpečovacieho opatrenia) nie je sama o sebe postačujúca pre vyvodenie kvalifikovaného záveru o osvedčení obavy z ohrozenia exekúcie. Prípadné vkladové konanie, na ktoré sa odvoláva žalobca, tak nepredstavuje kvantitatívny dopad na exekvovateľný majetok žalovaného 1/. Ako už bolo uvedené, žalobca (ako sám aj v návrhu uvádza) disponuje viacerými právnymi prostriedkami zabezpečenia úverovej pohľadávky, konkrétne záložným právom k pohľadávkam z viazaného účtu ako aj k pohľadávke zo zmluvy o poskytnutí NFP, bianko zmenkou vystavenou žalovaným 1/ a záložným právom k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcov R.. F. M. a R.. W. M., zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným Ú. Z., katastrálny odbor na LV č. XXXX pre katastrálne územie X.Z., a to k pozemku parcela registra H. s parc. č. XXX/X - E.K. o výmere XXXX W.2. (ďalej len „záloh“), kde prebieha výkon záložného práva formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe. Títo záložcovia sú zároveň aj ručiteľia úverovej pohľadávky, na ktoré ručenie sa obaja zaviazali v dohode o ručení zo dňa 11.9.2018. Okrem toho je žalovaný 1/ rentabilnou obchodnou spoločnosťou, ktorá má na svojich bankových účtoch dostatok peňažných prostriedkov (z ktorých si žalobca napr. automaticky sťahoval úroky) a taktiež žalovaný 1/ nevykonáva žiadne úkony, ktorými by chcel podstatne (kvantitatívne) zmenšiť svoj majetok alebo sa zbaviť povinnosti vyplatenia úverovej pohľadávky. Inak povedané, žalovaný 1/ nevyvíja aktivity alebo jeho správanie nenasvedčuje tomu, že by tento chcel ukrátiť alebo zmariť uspokojenie žalobcu, ako sa tento predčasne a mylne domnieva. V neposlednom rade, uznesením súdu zo dňa 9.6.2021, č.k. 26Cb/145/2020-561 súd prvej inštancie zriadil k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/ záložné právo. Proti uvedenému uzneseniu žalovaný 1/ podal odvolanie a v súčasnosti je daná vec predmetom odvolacieho konania. Žalovaný 1/ má teda za to, že v danom prípade žalobca podaným návrhom základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neosvedčil, keď sa domáha jeho nariadenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Návrh žalobcu nebol osvedčený takými dôkazmi a skutočnosťami, z ktorých by vyplývalo (úmyselné) konanie žalovaného 1/, spočívajúce v zbavovaní sa svojho majetku tak, že prípadná budúca exekúcia by bola ohrozená. Uznesenie vydané na podklade tohto návrhu je nesprávne a nezákonné, rýdzo formálne, arbitrárne a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Javí sa aj ako nadbytočné a neúčelné, keďže ako súd sám uviedol, na nehnuteľnom a hnutelnom majetku žalovaného 1/ viazne zmluvne záložné právo zriadené v prospech Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, pričom ako vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu z NCRzp najvyššia hodnota istiny je tu 3.595.667,6 EUR. Poukázal na to, že súd pri vydaní zabezpečovacieho opatrenia opomenul aplikovať o.i. zásadu primeranosti zásahu a zabezpečovacie opatrenie zriadil bez prihliadnutia na celkové a najmä podstatné okolnosti prejednávanej veci. Žalovaný 1/ je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne náležitým spôsobom nevyšporiadal s otázkou osvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie ako aj primeranosti zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k majetkovým právam žalovaného 1/ v dôsledku čoho dochádza k porušeniu práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, resp. k popretiu práva na spravodlivý proces.

6. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami a právnym posúdením skutkového stavu zo strany žalovaného uvedenými v odvolaní, ktoré vníma prevažne ako účelové a nedôvodné, keď má za to, že dôvody na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existovali v čase jeho nariadenia konajúcim súdom, pričom tieto dôvody pretrvávajú aj v súčasnosti. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že súd prvej inštancie vo svojom uznesení, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenie na hnutelný majetok žalovaného uvedený v uznesení, postupoval správne keď návrhu žalobcu na nariadenie daného zabezpečovacieho vyhovel. Zároveň žalobca považuje za

potrebné uviesť, že odo dňa podania návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia nedošlo k odstráneniu obavy z ohrozenia exekúcie, právne naopak, došlo k zjavnému zhoršeniu ekonomickej situácie žalovaného, aspoň podľa informácií dostupných žalobcovi z verejných zdrojov, keď žalovaný zjavne nie je schopný (ochotný) splácať svoje splatné záväzky voči svojim viacerým veriteľom. Aj s ohľadom na doterajší postup žalovaného, jeho zjavnú neochotu splatiť pohľadávku žalobcu voči žalovanému, ako aj postup žalovaného v tejto veci, so zohľadnením vyššie uvedeného, má za to, že aj v prípade podania odvolania voči uzneseniu ide zo strany žalovaného najmä o vytváranie ďalších obštrukcií majúcich za cieľ znemožnenie uspokojenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému. S ohľadom na vyššie uvedené preto žalobca navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 387 CSP potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

7. Na vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 17.6.2022 odvolací súd neprihliadol, nakoľko bolo doručené odvolaciemu súdu po jeho rozhodnutí.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je dôvodné.

9. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

10. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

12. Podľa § 151k ods. 1, 2 a 3 OZ, ak vzniklo na zálohu viac záložných práv, na ich uspokojenie je rozhodujúce poradie ich registrácie v registri záložných práv počítané odo dňa ich najskoršej registrácie alebo odo dňa ich registrácie v osobitnom registri.

13. Ak vznikne na huteľnej veci viac záložných práv a niektoré z nich vznikne odovzdaním veci, na uspokojenie záložných práv majú prednosť záložné práva registrované v registri záložných práv podľa poradia ich registrácie.

Ak vznikne na zálohu viac záložných práv, môžu sa záložní veritelia dohodnúť o poradí ich záložných práv rozhodujúcom na ich uspokojenie. Taká dohoda nadobúda účinnosť registráciou dohodnutého poradia v registri záložných práv alebo registráciou v osobitnom registri, ak sa na vznik záložného práva vyžaduje registrácia v osobitnom registri, na základe žiadosti všetkých na dohode zúčastnených záložných veriteľov. Dohoda, na ktorej základe by sa mohla záložnému veriteľovi, ktorý nie je jej účastníkom, zhoršiť vymožitelnosť pohľadávky pri výkone záložného práva, je neúčinná voči tejto osobe.

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Zabezpečovacie opatrenie je novým inštitútom civilného sporového procesu, ktorý má posilniť istotu veriteľa, že v prípade úspechu v konaní si bude môcť svoju judikovanú pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom tohto záložného práva, teda až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. CSP v ustanovení § 344 zakotvuje, že ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie, teda žalobca zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu na jeho zriadenie hodnoverne preukázať dôvodnosť a existenciu svojho nároku voči odporcovi a taktiež existenciu predpokladu, že budúca exekúcia bude zmarená. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

Zo zákonnej formulácie možno substancovať základné predpoklady na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorými sú podanie návrhu na jeho zriadenie, spôsobilý predmet záložného práva, zriadenie záložného práva, ktorý bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho marenia exekúcie.

Popri všeobecných náležitostiach podania musí návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spĺňať aj osobitné náležitosti, ktoré vyplývajú predovšetkým z § 343 ods. 1 CSP v spojení s § 344 a § 326 ods. 1 CSP.

Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia zároveň vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Osvedčenie akejkoľvek skutočnosti musí byť dostatočne presvedčivé. Okrem existencie nároku musí však navrhovateľ osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť ale aj iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo môže ovplyvniť jeho majetkové pomery.

Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe takejto úpravy, nevyhnutnou podmienkou jeho zriadenia je existencia zákonného dôvodu, t. j. taký stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý vyžaduje takúto úpravu súdom. Súd starostlivo zvaží, či je tu skutočne naliehavá potreba, keď miera osvedčenia sa riadi situáciou a najmä naliehavosťou riešenia, či právo je ohrozené do tej miery, že je potrebné takto rozhodnúť.

Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvažiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Vo veci samej vôbec nemusí dôjsť k úspešnému ukončeniu sporu zo strany žalobcu. Preto nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ktorým sa zasahuje do vlastníckeho práva žalovaného, s cieľom zabezpečiť prípadný výkon rozhodnutia o priznaní pohľadávok, je mimoriadne.

Ako už odvolací súd vyššie uviedol, pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd skúma, či žalobca osvedčil potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a preukázanie obavy z ohrozenia exekúcie. Musia byť teda osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému samá poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020, ktorý uviedol, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktné ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Uvedené platí tak na úrovni rozhodovania na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom.

Odvolací súd poukazuje tiež na nález Ústavného súdu SR zo 6. 9. 2018, sp. zn. II. ÚS 202/2018, v ktorom uviedol, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. zabezpečovacieho opatrenia, v ktorom strana konania, proti ktorej návrh smeruje, nemá možnosť zaujať stanovisko k návrhu pred rozhodnutím prvostupňového súdu, taký postup odvolacieho súdu, ktorým sa tento odmietne zaoberať odvolacou argumentáciou dotknutej strany konania a ňou predloženými listinnými dôkazmi s poukazom na to, že pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania prvostupňového uznesenia,

treba považovať za popretie podstaty a zmyslu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Zo súdneho spisu má odvolací súd preukázané, že uznesením zo dňa 02. júla 2021 súd zriadil k hnutelným veciam, bližšie špecifikovaným v uznesení, záložné právo v prospech žalobcu. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX zo dňa 11.09.2018 v znení jej dodatkov, vo výške 1.976.427,49 EUR. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1/, podľa odvolacieho dôvodu v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Namietal, že v uznesení nebolo dostatočne preukázané, že žalobcovi hrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia, že nebezpečenstvo je reálne a hrozí bezprostredne. Rovnako tak mal za to, že súd sa dostatočne nevysporiadal s otázkou osvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie, ako aj primeranosti zabezpečovacieho opatrenia, vo vzťahu k majetkovým právam žalovaného 1/. Žalovaný 1/ namietal, že uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože žalobca dostatočne nepreukázal, že mu hrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia, že nebezpečenstvo je reálne a hrozí bezprostredne. Odvolací súd vzhľadom túto odvolaciu námietku ako dôvodnú.

17. Je nesporné, že žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zdôvodnil obavou ohrozenia exekúcie tým, že je vedené vkladové konanie pod č. O.-XXXX/XXXX, pričom vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 1/ uviedol, že v súlade s § 28 ods.1 katastrálneho zákona vkladom sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v §1 ods.1 tohto zákona ako napr. vlastnícke právo, záložné právo, vecné bremeno, ktoré sú nepochybne spôsobilé obmedziť alebo úplne zmariť uspokojenie peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Súd taktiež ako nosný dôvod osvedčenia obavy z ohrozenia exekúcie uviedol vkladové konanie vedené pod č. V-3921/2021.

18. Podľa § 28 ods.1 zák. č. 162/1995 Z. z. katastrálny zákon, práva k nehnuteľnostiam 8) zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 1 ods.1, kataster nehnuteľností (ďalej len "kataster") je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len "právo k nehnuteľnosti").

20. Z cit. ustanovení je zrejmé, že pod vkladovým konaním č. O.-XXXX/XXXX môžu byť rôzne druhy práv, pričom nie všetky sú spôsobilé obmedziť alebo úplne zmariť uspokojenie pohľadávky žalobcu v exekučnom konaní. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, čo je predmetom vkladového konania, kto ho inicioval, za akým účelom a či je možné z poznámky na liste vlastníctva usúdiť, že tento úkon smeruje k ohrozeniu exekúcie tak, ako to tvrdí žalobca. Samotná skutočnosť, že prebieha vkladové konanie nie je sama osebe postačujúca pre vyvodenie kvalifikovaného záveru o osvedčení obavy z ohrozenia exekúcie. Preto žalobca hodnoverne neosvedčil, že vkladovým konaním sa žalovaný 1/ snaží o zníženie svojho majetku a tým ohroziť príp. exekúciu žalobcu. Okrem toho, žalobca disponuje viacerými právnymi prostriedkami zabezpečenia úverovej pohľadávky.

21. Súd ďalej v bode 10. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že je daná proporcionalita zabezpečovacieho opatrenia a vydaním opatrenia nedochádza k nepomeru s ohľadom na výšku pohľadávky žalobcu. Odvolací súd vytýka súdu prvej inštancie, že bližšie nerozvedol, na základe akých myšlienkových postupov dospel k záveru, že nedochádza k nepomeru s ohľadom na výšku pohľadávky žalobcu. Súd ďalej konštatoval, že úver bol poskytnutý na obstaranie technologického zariadenia, a s veľkou pravdepodobnosťou na zabezpečenie kúpy hnutelných vecí, ktoré sú predmetom zabezpečovacieho opatrenia. Odvolaciemu súdu v tomto tvrdení chýba aj uvedenie odhadovanej hodnoty hnutelných vecí a proporcionalita vo vzťahu k pohľadávke žalobcu. Rovnako tak sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že ak už bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie na nehnuteľnosti (uznesenie zo dňa 09.06.2021), prečo sa javí ako proporčné, aby bolo vydané zabezpečovacie opatrenie aj na hnutelný majetok.

Odvolačný súd v tejto súvislosti uvádza, že bez osvedčenia všeobecnej hodnoty majetku, na ktorý by malo byť zriadené záložné právo a vo vzťahu, ku ktorému malo byť obmedzené dispozičné právo v zmysle navrhovaných zabezpečovacích opatrení, by nebolo možné, v prípade splnenia ostatných podmienok pre vyhovenie návrhu, posúdiť proporcionalitu medzi hodnotou zabezpečených aktív a hodnotou pohľadávok navrhovateľa, teda primeranosť a proporcionalitu zásahu. Platí totiž, že súd pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia (zabezpečovacieho opatrenia) musí zohľadniť aj tú skutočnosť, že v konaní o neodkladnom opatrení je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ale zároveň aj tej strane, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Strana, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, preto môže byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov.

22. Odvolaciemu súdu nie je v posudzovanej veci zrejmé, ako by bolo skutočne možné dosiahnuť ochranu žalobcovej pohľadávky v prípade, ak sú ku dňu rozhodnutia súdu evidované dva záložné práva na hnutelné veci vo vlastníctve žalovaného 1/.

23. Po posúdení všetkých relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci žalobca nijakým hodnoverným spôsobom nepreukázal dôvodnosť obavy z ohrozenia budúcej vymožiteľnosti svojho nároku, čím nedošlo k splneniu zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

24. V zmysle uvedeného má odvolací súd zato, že žalobca v predmetnom prípade neosvedčil také konanie žalovaného 1/, z ktorého by bolo zrejmé, že žalovaný 1/ robí kroky smerujúce k ohrozeniu, sťaženiu alebo znemožneniu núteného výkonu súdneho rozhodnutia.

25. Uznesením zo dňa 09.06.2021 súd zriadil k nehnuteľnostiam žalovaného zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným Ú. G., katastrálny odbor, okres G., obec K. I. B., k.ú. K., k pozemkom bližšie špecifikovaných v uznesení, záložné právo v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 1/ dňa 11.09.2018 v znení dodatkov vo výške 1.976.427,49 EUR. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 343 ods. 1,2 a 3, § 344, § 332 ods. 1 CSP, § 151a, § 151i ods. 1 OZ, § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“). Uznesenie odôvodnil tým, že podaním zo dňa 04.06.2021 žalobca podal návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáha, aby súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným Ú. G., katastrálny odbor, T. G., obec: K. I. B., katastrálne územie: K., ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/.

Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že v priebehu mesiaca jún 2021 sa dozvedel, že v súvislosti s nehnuteľným majetkom vo vlastníctve žalovaného 1/ je aktuálne vedené na miestne a vecne príslušnom okresnom úrade konanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností pod č. O. - XXXX/XXXX. Súčasne na nehnuteľný majetok prebieha aj konanie o vykonaní záznamu pod č.k. E. - XXXX/XXXX, čo tiež nasvedčuje tomu, že žalovaný 1/ si pravdepodobne neplní svoje zákonné povinnosti, keďže podľa informácií žalobcu ide o záznamové konanie v súvislosti so zriadením zákonného záložného práva (daňového, exekučného alebo sudcovského). K začatiu konania o povolení vkladu nemôže a nemohlo dôjsť bez vedomosti a súčinnosti žalovaného 1/, je podľa názoru žalobcu týmto preukázané, že žalovaný 1/ začal vykonávať právne úkony smerujúce k tomu, aby bol výkon prípadného rozhodnutia vo veci samej v budúcnosti podstatným spôsobom obmedzený a ohrozený, žalovaný 1/ s vysokou mierou pravdepodobnosti znižuje hodnotu majetku, ktorý má slúžiť na uspokojenie úverovej pohľadávky žalobcu ako aj iných pohľadávok ďalších prípadných veriteľov žalovaného 1/ právnymi úkonmi smerujúcemu k prevodu alebo založeniu nehnuteľného majetku.

Súd preskúmal žalobu, návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj listinné dôkazy doručené spolu s návrhom. Na základe obsahu žaloby a predmetných listín súd zistil, že žalobca v konaní vo veci samej žiada od žalovaných 1/ až 3/ zaplataenie splatnej pohľadávky v sume 1.976.427,49 EUR s príslušenstvom titulom Zmluvy o úvere, (ktorou bol žalovanému 1/ poskytnutý strednodobý preklenovací úver), Dohody o ručení č. 063/18/120387/E/002 a z Dohody o ručení č. 063/18/120387/E/001 všetky zo dňa 11.09.2018, pričom pohľadávka, napriek tomu že sa dňa 31.03.2020 stala splatnou, nebola žalovanými uhradená. Po preskúmaní návrhu žalobcu súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil existenciu svojho práva vyplývajúceho zo vzájomného zmluvného vzťahu so žalovaným 1/.

Ďalej súd skúmal, či bola v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčená dôvodná obava, že výkon exekúcie bude ohrozený. V tomto prípade sa súd zaoberal otázkou, či v správaní žalovaného 1/ bolo možné konštatovať prinajmenšom snahu o vykonanie úkonov, ktorými by mohlo dôjsť k ohrozeniu uspokojenia pohľadávky žalobcu po právoplatnom skončení konania vo veci samej. Žalobca osvedčoval existenciu obavy z ohrozenia exekúcie poukazom na vkladové konanie vedené pod č. O. - XXXX/XXXX. Z vyššie uvedených skutočností považuje súd za osvedčené, že nehnuteľnosti, ktorých sa má týkať nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sú k dnešnému dňu predmetom katastrálneho konania. Súd v tejto súvislosti samozrejme v žiadnom prípade nespochybňuje právo žalovaného 1/ akýmkoľvek zákonným spôsobom disponovať so svojím majetkom. Žalobca vo svojom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súdu neuviedol ani približné vyčíslenie hodnoty nehnuteľností, na ktoré sa má vzťahovať záložné právo. Pohľadávka žalobcu, ktorej sa má zabezpečiť ochrana formou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, predstavuje sumu 1.976.427,49 EUR bez príslušenstva. Súd pre zabezpečenie proporcionality zabezpečovacieho opatrenia dospel k záveru, že záložné právo je možné zriadiť na uvedené nehnuteľnosti. Súd vychádzal aj z tej skutočnosti, že na nehnuteľnom majetku žalovaného 1/ viazne zmluvné záložné právo zriadené v prospech iného veriteľa, čo má podstatný vplyv na rozsah uspokojenia splatnej pohľadávky žalobcu, keďže v zmysle ustanovenia § 151 k OZ pre uspokojenie záložných práv je rozhodujúce poradie ich registrácie v príslušnom registri záložných práv, t.j. prednosť majú záložné práva registrované ako prvé v poradí. Súd dospel k záveru, že v konaní bol naplnený predpoklad na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to existencia potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie, súd návrhu na nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania spojených s rozhodovaním o uložení zabezpečovacieho opatrenia rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP.

26. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný 1/, ktorý uviedol že odvolanie podáva v celom rozsahu a žiada, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil, alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie podáva žalovaný 1/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP. Žalovaný 1/ je presvedčený, že za daného skutkového stavu a s prihliadnutím na skutočnosti tvrdené žalobcom nedochádza k naplneniu procesných predpokladov pre zriadenie (sudcovského) záložného práva. Súd opomenul resp. nedostatočne prihliadol na skutočnosti svedčiace pre záver, že nie je naplnená podmienka spočívajúca v tom, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Uznesenie vydané na podklade návrhu žalobcu tak vníma žalovaný 1/ za arbitrárne, nesprávne a vykazujúce znaky šikanózneho výkonu práva. Podľa jeho názoru uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobca dostatočne nepreukázal, že mu hrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia, že toto nebezpečenstvo je reálne a najmä, že nebezpečenstvo hrozí bezprostredne. S právnym názorom súdu v bode 13. odôvodnenia, sa žalovaný 1/ nestotožnil, a považuje ho za nesprávny, nelegitímny a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto kontexte zdôraznil, že jeho kroky neosvedčujú obavu z celkového ohrozenia exekúcie, keďže žalobca disponuje jednak viacerými právnymi prostriedkami ním požadovaného zabezpečenia úverovej pohľadávky a jednak v dôsledku toho, že žalovaný 1/ je prosperujúcou obchodnou spoločnosťou disponujúcou majetkom z ktorého by mohla byť napr. úverová pohľadávka uspokojená. Žalobca tak žiadnym spôsobom neosvedčil, že by 1/ nedisponoval žiadnym iným majetkom, prípadne inými majetkovými právami, ktorých hodnota by na uspokojenie jeho pohľadávky nepostačovala, a preto podľa jeho názoru žalobca neosvedčil existenciu obavy z ohrozenia exekúcie (ak by mi bola jeho pohľadávka právoplatne priznaná). Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 16Co/71/2018 a má za to, že s prihliadnutím na uvedené a v premietnutí do daného skutkového stavu má žalovaný 1/ za to, že sama o sebe skutočnosť, že prebieha vkladové konanie vedené pod č. O. - XXXX/XXXX (ktoré je v podstate dôvodom pre zriadenie tohto zabezpečovacieho opatrenia) nie je sama o sebe postačujúca pre vyvodenie kvalifikovaného záveru o osvedčení obavy z ohrozenia exekúcie. Prípadné vkladové konanie, na ktoré sa odvoláva žalobca, tak nepredstavuje kvantitatívny dopad na exekvovateľný majetok žalovaného 1/. Žalovaný 1/ má za to, že v danom prípade žalobca podaným návrhom základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neosvedčil, keď sa domáha jeho nariadenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Návrh žalobcu nebol osvedčený takými dôkazmi a skutočnosťami, z ktorých by vyplývalo (úmyselné) konanie žalovaného 1/ spočívajúce v zbavovaní sa svojho majetku tak, že prípadná budúca exekúcia by bola ohrozená. S prihliadnutím na uvedené je tak uznesenie vydané na podklade tohto návrhu nesprávne a nezákonné. Zdôraznil, že súd pri vydaní zabezpečovacieho opatrenia opomenul aplikovať o.i. zásadu

primeranosti zásahu a zabezpečovacie opatrenie zriadil bez prihliadnutia na celkové a najmä podstatné okolnosti prejednávanej veci. Súd sa dostatočne náležite nevysporiadal s otázkou osvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie ako aj primeranosti zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k majetkovým právam žalovaného 1/ v dôsledku čoho dochádza k porušeniu práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, resp. k popretiu práva na spravodlivý proces. Žalovaný 1/ sa nestotožňuje s právnym záverom súdu vo vzťahu k osvedčeniu existencie obavy z ohrozenia exekúcie žalobcom, v dôsledku čoho uznesenie považuje za rýdzo formálne, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právny záver súdu v otázke osvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie nie je legitímny a správny v čoho dôsledku sa uznesenie javí ako prísne formálne a arbitrárne.

27. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie vo svojom uznesení, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenie na nehnuteľný majetok žalovaného uvedený v uznesení, postupoval správne, keď návrhu žalobcu na nariadenie daného zabezpečovacieho vyhovet. Zároveň považuje za potrebné uviesť, že odo dňa podania návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia nedošlo k odstráneniu obavy z ohrozenia exekúcie, práve naopak, došlo k výraznému a zjavnému zhoršeniu ekonomickej situácie žalovaného, aspoň podľa informácií dostupných žalobcovi z verejných zdrojov, keď žalovaný zjavne nie je schopný (ochotný) splácať svoje splatné záväzky voči svojim viacerým veriteľom. Aj s ohľadom na doterajší postup žalovaného, jeho zjavnú neochotu splatiť pohľadávku žalobcu voči žalovanému, ako aj postup žalovaného v tejto veci, so zohľadnením vyššie uvedeného, má za to, že aj v prípade podania odvolania voči uzneseniu ide zo strany žalovaného najmä o vytváranie ďalších obštrukcií majúcich za cieľ znemožnenie uspokojenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému. S prihliadnutím na vyššie uvedené preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd v súlade s ust. § 387 CSP potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne.

28. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/, ktorý sa v plnom rozsahu pridržiava svojej argumentácie tak, ako bola uvedená v odvolaní. Uviedol, že z príslušného LV č. XXXX pre k.ú. K. vyplýva, že v časti C: ŤARCHY sú evidované viaceré záložné, či exekučné záložné práva a preto s prihliadnutím na uvedené sa možno dôvodne domnievať, že v danom prípade by tento inštitút reálne nenaplnil svoj účel a z pohľadu jeho materiálnej vykonateľnosti by stratil svoj zmysel. Pokiaľ ide tvrdenia žalobcu zamerané na ekonomickú kondíciu žalovaného 1/ a poukazujúce na to, že „údajnej prosperite spoločnosti žalovaného nesvedčí ani začaté konkurzné konanie, č.k. 31K/8/2021“ je potrebné uviesť, že konkurzné konanie bolo začaté dňom 29.9.2021 práve na návrh žalobcu. Aj z uvedeného dôvodu žalobcom navrhované zabezpečenie formou zriadenia (sudcovského) záložného práva stráca svoj význam a v podstate jeho ponechaním (nevyhovením odvolaniu žalovaného 1/) môže nastať stav, že jeho zriadenie bude v rozpore s § 343 ods. 1 CSP, teda v rozpore so zákonným predpokladom jeho zriadenia v podobe existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, keďže aktuálne nemožno začať nové exekučné konanie proti žalovanému 1/ a začaté exekučné konania sa prerušujú (teda za daného stavu nehrozí obava z budúceho ohrozenia exekúcie). Taktiež jedným z predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je spôsobilosť predmetu záložného práva, pričom je zrejmé, že podmienkou, aby bol záloh spôsobilým predmetom záložného práva je jeho prevoditeľnosť, na ktorej je založený výkon záložného práva - speňaženie zálohu. S prihliadnutím na začaté konkurzné konanie je aj vo vzťahu k uvedenému nesporné, že žalobca by nemohol začať výkon záložného práva, v dôsledku čoho žalobcom požadované záložné právo stráca svoj účel a dochádza ním aj k popretiu základných predpokladov jeho nariadenia. Súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality. V tejto spojitosti tak žalovaný 1/ poukázal na to, že súd pri vydaní zabezpečovacieho opatrenia opomenul aplikovať o.i. zásadu primeranosti zásahu, keďže hodnota majetku na ktorom bolo zriadené (sudcovské) záložné právo niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu samotnej pohľadávky žalobcu s čím sa súd absolútne nevysporiadal. Žalovaný 1/ sa teda nestotožňuje s uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 9.6.2021, č.k. 26Cb/145/2020-561 a toto považuje za nesprávne, rýdzo formálne a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci.

29. K vyjadreniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že v rámci opisu skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená, okrem iného uviedol, že majetok žalovaného 1/ je predmetom konania o povolení vkladu do katastra nehnuteľností (O. XXXX/XXXX). Vkladom sa v súlade s § 28 ods. 1 katastrálneho zákona zapisujú práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 tohto zákona ako napr. vlastnícke právo, záložné právo, vecné bremeno, ktoré sú nepochybne spôsobilé obmedziť alebo úplne zmariť uspokojenie peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Uskutočňovanie takýchto úkonov je dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami

(uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 1.3.2017 sp. zn. 24Co/17/2017; priložené k odvolacej duplike). Súd prvej inštancie tak nepochybil, keď za daných okolností návrhu žalobcu vyhovel a nariadil požadované zabezpečovacie opatrenie. To, že súd postupoval lege artis, napokon potvrdzujú ďalšie ťarchy, ktoré boli po vydaní uznesenia o zabezpečovacom opatrení zapísané na príslušný list vlastníctva. Žalobca získal poradie v konkurencii viacerých záložných práv, a teda lepšiu perspektívu ohľadom možného uspokojenia. Samotná skutočnosť, že vlastníak môže bez ďalšieho disponovať svojím majetkom postačuje na relevantné osvedčenie ohrozenia veriteľových práv. V konaniach o určenie neúčinnosti právnych úkonov podľa § 42a a nasl. OZ sa v oblasti neodkladných (predbežných) opatrení kreovala judikatúra, ktorá zakazuje vlastníakovi nakladať s majetkom, aby sa zabránilo ďalším prevodom. Ak sa totiž vlastníak dozvie o iniciovaní odporovacieho konania môže byť motivovaný toto konanie mariť (obdobne ako dlžník v konaní o zaplatenie splatnej pohľadávky, v snahe sťažiť alebo úplne zmariť budúcu exekúciu). Skúmanie skutočných vnútorných pohnútok vlastníaka majetku je pritom irelevantné. Rozhodujúcim je iba to, že prevod majetku je možný a následok, ktorý by tento prevod mohol vyvolať, nezvratne poškodí veriteľa (mutatis mutandis uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.12.2011 sp. zn. 4Co/516/2011, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2017 sp. zn. 17Co/329/2017; priložené k odvolacej duplike). Rovnako neobstojí tvrdenie žalovaného 1/, že začatím konkurzného konania voči nemu stráca zabezpečovacie opatrenie svoj význam. „Osobitný význam má § 329 ods. 2 CSP pre odvolacie konanie. Pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. To neznamená, že nemôže zopakovať alebo doplniť dokazovanie v zmysle § 384 CSP. Vylúčené je však to, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada.“ (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, s. 1119). Pokiaľ žalovaný 1/ poukazuje na to, že voči nemu nemožno začať nové exekučné konanie ani realizovať výkon záložného práva, zabezpečovacie opatrenie je vo vzťahu k nemu prakticky bez právneho významu a nemôže tak neprimerane zasahovať do jeho práv a právom chránených záujmov. Na druhej strane je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia naďalej dôvodné, osobitne ak obava z budúceho zmarenia exekúcie naďalej trvá. Nemožno vylúčiť, že konkurzné konanie bude zastavené a účinky začatia konkurzného konania pominú. Čo sa týka údajnej neprevoditeľnosti nehnuteľností, dlžník je síce povinný obmedziť svoju podnikateľskú činnosť len na bežné právne úkony, medzi ktoré prevod nehnuteľností nepatrí, avšak platnosť právneho úkonu nie je porušením tejto povinnosti dotknutá (§ 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov). Takémuto právnomu úkonu možno v konkurze odporovať. Inými slovami, účinky začatia konkurzného konania nemajú za následok stratu prevoditeľnosti majetku dlžníka (predpokladu spôsobilosti byť predmetom záložného práva). Žalobca sa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že ho považuje za primeraný nástroj zabezpečenia svojej pohľadávky pre prípad procesného úspechu. Zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením žalovaného 1/ nijako neobmedzuje, keďže ho žalobca nemôže vykonať pred právoplatnosťou rozsudku vo veci samej. Žalovaný 1/ môže všetky svoje nehnuteľnosti ďalej nerušene užívať, prevádzkovať a voľne s nimi nakladať. Jeho podnikateľská činnosť nie je nariadením zabezpečovacieho opatrenia negatívne ovplyvnená. Sporné nehnuteľnosti sú už navyše zaťažené iným záložným právom. Zmluvný záložný veriteľ žalovaného 1/ je prvým v poradí záložných veriteľov a pri výkone záložného práva bude uspokojený prednostne. Žalobca sa zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením stal iba ďalším v poradí záložných veriteľov (§ 151 k ods. 1 OZ). Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu 25.6.2020 sumu v celkovej výške 2.034.465,04 EUR, pričom istina vo výške 1.976.427,49 EUR sa ďalej úročí úrokom vo výške 3,20 % p.a. a úrokom z omeškania vo výške 10 % p.a. Záver žalovaného 1/, že hodnota majetku, na ktorom bolo zriadené sudcovské záložné právo niekoľkonásobne prevyšuje pohľadávku žalobcu, je tak bez právnej relevancie. Nemožno opomenúť, že aj tento záver zostal v rovine ničím nepodložených tvrdení. Dôkazné bremeno na preukázanie existencie majetku vylučujúceho obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia má ten, kto mieni takto ochrániť svoj majetok pred hrozbou obmedzenia plynúcich z povahy zabezpečovacieho opatrenia (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.12.2016 sp. zn. 24Co/344/2016; priložené k odvolacej duplike). Okresný súd Bratislava III v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jednoznačne uviedol, že s poukazom na vkladové konanie bolo v správaní žalovaného 1/ možné konštatovať prinajmenšom snahu o vykonanie úkonov, ktorými by mohlo dôjsť k ohrozeniu uspokojenia pohľadávky žalobcu po právoplatnom skončení konania vo veci samej. Korektne sa vysporiadal aj s otázkou primeranosti zabezpečovacieho opatrenia. Súd konkretizoval všetky dôvody, na základe ktorých dospel k svojmu rozhodnutiu. Skutočnosť, že sa s týmito dôvodmi žalovaný 1/ nestotožnil, neznamená že došlo k

porušení jeho práva na spravodlivý proces. Vo zvyšku žalobca zotráva na svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ zo dňa 28.10.2021. Keďže ani jeden z odvolacích dôvodov nie je naplnený, napadnuté uznesenie považuje naďalej za vecne správne.

30. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je dôvodné.

31. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

32. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

33. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

34. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

35. Odvolací súd má zo spisu riadne preukázané, že uznesením zo dňa 9. júna 2021 súd zriadil k nehnuteľným veciam, bližšie špecifikovaným v uznesení, záložné právo v prospech žalobcu. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečenie pohľadávky vznikutej zo Zmluvy o úvere č. 063/18/120387 zo dňa 11.09.2018 v znení jej dodatkov, vo výške 1.976.427,49 EUR s príslušenstvom. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1/, podľa odvolacieho dôvodu v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Namietal, že v uznesení nebolo dostatočne preukázané, že žalobcovi hrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia, že nebezpečenstvo je reálne a hrozí bezprostredne. Rovnako tak mal za to, že súd sa dostatočne nevysporiadal s otázkou osvedčenia existencie obavy z ohrozenia exekúcie, ako aj primeranosti zabezpečovacieho opatrenia, vo vzťahu k majetkovým právam žalovaného 1/.

36. Odvolací súd sa v takmer identickom odvolaní zo strany žalovaného 1/ stotožnil s jeho názorom, že za daného skutkového stavu a s prihliadnutím na skutočnosti tvrdené žalobcom, nedochádza k naplneniu procesných predpokladov pre zriadenie sudcovského záložného práva.

37. Odvolací súd sa aj pri tomto rozhodnutí pridržiava vytknutia rovnakých väd rozhodnutia, ako tomu bolo pri uznesení zo dňa 2. júla 2021.

38. Súd prvej inštancie sa nedostatočne venoval skúmaniu esenciálnych náležitostí zabezpečovacieho opatrenia. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je odvolaciemu súdu zrejmé, ako súd vyhodnotil princíp efektívnosti, ktorý súd vo svojom rozhodnutí vôbec nespomína a zároveň sa odvolací súd nestotožnil s posúdením princípu proporcionality. Súd prvej inštancie na jednej strane konštatuje, že výška zabezpečovanej pohľadávky má aspoň približne zodpovedať hodnote zabezpečených nehnuteľností, na druhej strane uviedol, že žalobca súdu neuviedol ani približné vyčíslenie hodnoty nehnuteľností, na ktoré sa má vzťahovať záložné právo.

Odvolací súd v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že bez osvedčenia všeobecnej hodnoty majetku, na ktorý by malo byť zriadené záložné právo a vo vzťahu, ku ktorému malo byť obmedzené dispozičné právo v zmysle navrhovaných zabezpečovacích opatrení, by nebolo možné, v prípade splnenia ostatných podmienok pre vyhovieť návrhu posúdiť proporcionalitu medzi hodnotou zabezpečených aktív a hodnotou pohľadávok navrhovateľa, teda primeranosť a proporcionalitu zásahu.

39. Žalovaný 1/ namietal i posúdenie vkladového konania pod č. O.-XXXX/XXXX súdom prvej inštancie. K tomuto už odvolací súd zaujal stanovisko pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia na hnutelný majetok a na toto stanovisko v bode 20. svojho rozhodnutia odkazuje. Taktiež odvolací súd odkazuje na svoje stanovisko, že pod vkladovým konaním č. O.-XXXX/XXXX môžu byť rôzne druhy práv, pričom nie všetky sú spôsobilé obmedziť alebo úplne zmať uspokojenie pohľadávky žalobcu v exekučnom

konaní. Nakoľko nebolo preukázané o aký druh práva ide, nebola osvedčená obava o ohrozenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd nad rámec uvedeného konštatuje, že z LV č. XXXX, pre k.ú. K. vyplýva, že v časti C - ĽARCHY, sú evidované viaceré záložné práva a preto by v danom prípade inštitút sudcovského záložného práva v skutočnosti nenaplnil svoj účel a z pohľadu materiálnej stránky vykonateľnosti by stratil svoj význam.

K tvrdeniu žalobcu, že na nehnuteľný majetok prebieha aj aj konanie o vykonaní záznamu pod č.k. E.-XXXX/XXXX, čo tiež nasvedčuje tomu, že k začatiu konania o povolení vkladu nemohlo dôjsť bez vedomosti a súčinnosti žalovaného 1/, čo podľa žalobcu preukazuje, že žalovaný začal vykonávať právne úkony smerujúce k tomu, aby bol výkon prípadného rozhodnutia vo veci samej v budúcnosti podstatným spôsobom obmedzený a ohrozený, ako aj k tvrdeniu, že žalovaný 1/ teda s vysokou mierou pravdepodobnosti znižuje hodnotu majetku, ktorý má slúžiť na uspokojenie pohľadávky, odvolací súd dodáva:

podľa výpisu z LV č. XXXX, k.ú. K., „časť C:ľarchy“ bolo zriadené sudcovské záložné právo (uznesenie OS BA III sp. zn. 25Cb/150/2020 v spojení s uznesením KS BA sp. zn. 3Cob/189/2021) pod. č. E.-XXXX/XXXX na parc. registra C č. XXXX/XX v prospech žalobcu: Claims Collection, s.r.o.. Toto záložné právo bolo zriadené bez aktívnej činnosti žalovaného, o ňom rozhodol súd, čo nepreukazuje kroky žalovaného 1/ smerujúce k zmenšovaniu hodnoty jeho majetku.

40. Podľa odvolacieho súdu, žalobca tiež neosvedčil, žeby žalovaný nemal aj iný majetok, ktorého hodnota by na uspokojenie jeho pohľadávky nepostačovala.

41. K posúdeniu primeranosti zásahu do majetkových práv žalovaného 1/, odvolací súd uvádza, že v posudzovanom prípade sa javí nepomer medzi majetkom žalovaného 1/ a pohľadávkou žalobcu, pričom žalobca v oboch návrhoch na zriadenie sudcovského záložného práva neuviedol hodnotu majetku, ktorý žiada zabezpečiť zo strany súdu. Záložné právo zriadené podľa § 343 CSP má vo všeobecnosti povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. OZ. CSP, prípadne iný osobitný predpis, však vo vzťahu k prevodu alebo prechodu nehnuteľnosti žiadnu špeciálnu úpravu neobsahuje. Záložné právo má vo všeobecnosti vecno-právny charakter. Z jeho charakteru preto vyplýva, že záložné právo sleduje osud zálohu. Možno teda konštatovať, že v prípade prevodu nehnuteľnosti, záložné právo zriadené podľa § 343 CSP nepredstavuje prekážku prevodu takto zaťaženej nehnuteľnosti a pôsobí aj voči nadobúdateľovi zálohu.

42. Odvolací súd považuje za účelné z hľadiska hospodárnosti konania, aby o odvolaniach žalovaného 1/ zo dňa 28.06.2021, proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 09. júna 2021 a odvolaní zo dňa 26.07.2021 proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 02. júla 2021, rozhodol odvolací súd v jednom uznesení, pretože dôvody pre nariadenie zabezpečovacích opatrení sú takmer identické a rovnako tak podobné sú aj odvolania žalovaného 1/.

43. Odvolací súd opätovne poukazuje v tejto súvislosti na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2020 sp. zn. III. ÚS 294/2020.

44. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri skúmaní nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je potrebné sa dostatočne venovať posúdeniu esenciálnych náležitostí pre nariadenie zabezpečovacieho nariadenia, t. j. skúmať princíp efektívnosti.

Zriadenie zabezpečovacích opatrení v navrhovaných zneniach v posudzovanom prípade, nevedie k splneniu jeho/ich účelu. Súd prvej inštancie nedostatočne posúdil zásadu primeranosti, keď nezohľadnil zjavný nepomer medzi pohľadávkou žalobcu a majetkom žalovaného 1/, nedostatočne posúdil vkladové konanie, resp. nesprávne posúdil samotné vkladové konanie, z ktorého nebolo možné hodnoverne osvedčiť obavu z ohrozenia exekúcie v dôsledku čoho odvolací súd vzhliadol ako dôvodný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

45. Odvolací súd má preukázané, že Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 22.9.2021 sp. zn. 31K/8/2021 začal konkurzné konanie voči žalovanému 1/ (rozhodnutie zverejnené dňa 29.9.2021 v OV č. 187/2021). K vydaniu uznesenia o zabezpečovacom opatrení došlo dňa 9.6.2021, teda štyri mesiace pred začatím konkurzného konania. Skutočnosť, na ktorú poukázal v odvolaní a následných vyjadreniach žalovaný 1/ (t.j. jeho solventnosť a účinky konkurzu na zabezpečovacie opatrenie), nastala po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie o zriadení zabezpečovacieho opatrenia, a teda odvolací súd na ňu v súlade s § 329 ods. 2 CSP v spojení s § 344 CSP neprihliada.

46. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd v súlade s ust. § 388 CSP rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 11.06.2021, ktorým žiadal žalobca o zriadenie zabezpečovacieho opatrenia k hnutelným veciam, bližšie špecifikovaných v návrhu zo dňa 11.06.2021 a rovnako tak návrh žalobcu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 04.06.2021 k nehnuteľnostiam, bližšie špecifikovaných v návrhu zo dňa 04.06.2021 oba návrhy za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o úvere č. XXX/XX/XXXXXX, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 1/ dňa 11.09.2018, v znení jej dodatkov, vo výške 1.976.427,49 EUR, zamietol.

47. Nad rámec posudzovanej veci odvolací súd zastáva právny názor, že nemožno pripisovať na ťarchu žalovaného 1/ tú skutočnosť, že úverová pohľadávka je podľa názoru žalobcu nedostatočne zabezpečená. Je to práve žalobca, ktorý je zodpovedný za to, aby bola jeho pohľadávka dostatočným spôsobom zabezpečená. Inak povedané, žalobca je ten subjekt, ktorý určuje podmienky zabezpečenia svojej pohľadávky a to tak vo vzťahu k výške zabezpečenia či samotnému spôsobu zabezpečenia.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

49. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).